

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Lluna

A més de tenir un humor més variable que l'IBEX 35, ser llunàtic és sentir un apassionat interès per la Lluna. Per això, l'altra setmana vaig anar a *'Maragall i la Lluna'*. Però en **Pasqual Maragall** no va estar (que se sàpiga) a la Lluna; es tracta d'un nostàlgic documental sobre el polític barceloní i la coneixença amb Lluna, nena de Roquetes. A l'altra excursió llunàtica vaig fer diana, **Apollo 11**, l'exposició que CaixaForum Lleida té instal·lada per commemorar l'arribada del primer home al nostre satèl·lit, fa 50 anys. Abans, però, que l'astronauta **Armstrong** trepitgés la sorra lunar, una plèiade de poetes, somiatruites i artistes al·lucinats s'havien passejat pels cràters tot buscant utopies, donzelles i licantrops. Quan algú assenyala la Lluna amb el dit hi ha dues maneres de mirar: a la Lluna o al dit. De fet, amb l'exposició pots observar el dit i la Lluna alhora. Del telescopi del **Galileu** tafaner fins a la rèplica de la cabina del mòdul lunar Eagle, tot passant per les escafandres i vestits espacials, meteorits, vistes lunars i panoràmiques de la nostra Terra *'in blue'* (per cert, vaig enyorar el vals Danubi blau), el descens a l'exposició suposa un viatge en el temps. Tornar a la infantesa de les aventures impossibles. Com **Tintin** en la seva odissea a la Lluna...